

BOYUN EĞME

HAFTALIK SIYASİ GAZETE ■ 30 AĞUSTOS 2019 CUMA ■ 1 TL

Motokuryeler patronlara karşı yürüdü: Kâr hırsınız batsın

Dürümcü Musa Usta'nın siparişlerini sağnak yağmur altında götürmesi için ehliyetsiz bindirildiği motorda can veren 16 yaşındaki Burak Demir, motor üstündeki işçi kardeşlerimizin yaşadığı sömürü ve zulmün simgesi oldu. Onun ölümü 'bu kadar da olmaz' dedirten bir şekilde oldu ama yaşadıkları her yerde yaşanan, hiç de istisna olmayan şeylerdi. • Sf 4

KÖTÜLÜĞÜ YENECEĞİZ

Emine Bulut'un 4 yıl önce boşandığı kişi tarafından katledilmesi toplumu harekete geçirdi. Katili açıkça savunmaya kalkanlar, tepkiyi artırdı. Halkın gösterdiği tepkinin sadece cinayetdeki vahşetin yarattığı bir duygusal kabarma olduğunu zannedenler yanılıyor.

Asıl tepki, toplum geneli açısından bir istisna ya da arıza olduğu varsayılan katile değil, gerici, baskıcı, çürümüş toplum düzenine ve onun şiddeti kural haline getiren ürünlerine yöneliktir.

Kötülük, bu düzende bir sapkınlık değildir. Kötülük bu düzenin normalidir.

Muhafazakarlık denilen de bu normalin, düzenin ürettiği tüm kötülüklerin muhafaza edilmesi için direnmektir.

İnsanlığın normali bu değildir.

Kötülük, bir insanlık hali değildir.

Kötülüğü yeneceğiz.

SUÇ DUYURUSU

Serkan İnci bu düzen için bir başarı hikayesi. Kullanıcıları'nın ahmaklıklarını ve kabalıklarını paylaştıkları bir "sözlükle" ün kazandı. AKP'nin yamacına yerleştikten sonra iyice cüret kazandı, her konuda ahkam kesmeye başladı. Emine Bulut'u öldüren çirkin caniyi şu sözlerle savunmaya kalktı: "Bir insan her şeyini kaybettikten sonra, her şeyi yapmaya hazırdır. Can da alır, can da verir, katliam da yapar. Mevcut hukuksal alt-yapı, erkeklerin elini resmi olarak bağlıyor. Yıllarca ailesinin sorumluluğunu taşıyan, hayatını veren adamlar bir mahkeme kağıdı ile yok oluyor."

Komünist Kadınlar, bu sözler hakkında suç duyurusunda bulununca Serkan İnci, düşünce özgürlüğünün kısıtlandığını "düşündü." Öyle ya, cinayete teşvik, suç sayılan fiili övme düşünce özgürlüğü kapsamında sayılıyor!

GERİ OLANA CESARET VERMEK GERİCİLİKTİR

Geri olana, karanlık olana hak verenler, kötülüğe, yabanlığa bahane arayanlar gericidir. Bunu ister 'halkın değerleri' diyerek yapsınlar, ister adını 'muhafazakarlık' koysunlar. • Sf 2

KEMAL OKUYAN

Hırsızın, katilin, yalancının, lümpenin kahraman olduğu düzen...

YIKIN GİTSİN

Kapitalizm dünyanın her yerinde orta çağ karanlığını yaşıyor. Çünkü gelinen noktada bugünkü düzen ancak ve ancak zifiri karanlıkta ömrünü sürdürebilir.bekliyordu. • Sf 2

TR İNTER TEKSTİL İŞÇİSİ HAKKINI ALIYOR

Maaşlarını alamıyorlardı. 2 ayı geçmişti. Patronları TR İnter Tekstil ve taşeronluğunu yaptıkları Üniteks yetkilileri söz verdi, fabrika kapanmıştı ama maaşları içerde kalmayacaktı.

Kurban bayramından hemen önce fabrikaya gelen işçiler Üniteks yetkilileriyle karşılaştı. Kapanan fabrikadaki bazı makineleri ve mallarını kaçııyorlardı.

İşçiler makineleri vermedi ve kendilerini fabrikaya kapattılar. Patronların Ensesindeyiz ağı ile iletişime geçen işçilerin haberleri hızla yayıldı ama hâlâ karşılarında bir muhatap bulamıyorlardı.

19 Ağustos'ta Buca'daki fabrikanın önünde direnişlerini başlattılar. Bir taraftan da Deriteks sendikası ile temas kurdular ve sendikaya üye olmaya başladılar.

İşçilerin sesleri yükselince patron tarafı da harekete geçmek zorunda kaldı.

Direnişin 9. gününde işçilere ulaşan Üniteks avukatları, görüşme talep etti. İşçileri temsilen Patronların Ensesindeyiz

Ağı avukatı ve Deriteks sendikası temsilcisinin girdiği görüşmede, alacakların ödenebileceğine dair bir ön anlaşma sağlandı.

Aynı günün akşamında, Buca'da bir kahvede kalabalık bir toplantı düzenleyen işçiler, mücadele sürecini ve sonrasını değerlendirdi. İşçiler haklarını alana kadar mücadele etmek konusunda kararlılık tazelediler.

Direnişin 10. gününde, Patronların Ensesindeyiz Ağı avukatı ve Deriteks sendikası temsilcisi ile Üniteks firması avukatı arasında görüşme yapıldı. Bu görüşmede Üniteks, işçilerin Haziran ve Temmuz ayı maaşlarını ve 15 Ağustos'a kadar olan maaş ve fazla mesai alacaklarını ödemeyi kabul etti.

Gazetemiz yayına girdiği sırada işçiler patronların sözlerine sadık kalarak maaş ve fazla mesailerini yatırmasını bekliyordu. • Sf 3

*Hırsızın, katilin, yalancının, lümpenin
kahraman olduğu düzen...*

YIKIN GİTSİN

KEMAL OKUYAN

Yıllar boyunca bu ülkenin en popüler kurtuluş reçetesi, “eğitim şart” olageldi. Şikayet edilen ne varsa; geri kalmışlık, bağımlılık, adaletsizlik, trafik sıkışıklığı, çarpık kentleşme, bunların hepsi toplumun eğitimsizliğine bağlanırdı. Ve böylece örnek almamız gerektiği ileri sürülen batılı bazı ülkelerin sırrı da çözülmüş olurdu.

Onlar eğitimliydi, biz cahil!

Bu yaklaşımla emperyalizm olgusu bir kenara itilir, söz gelimi “İngiliz terbiyesi”nin arkasında sömürgeciliğin yattığı unutulur, uluslararası tekellerin güçlü emperyalist ülkelere dünyanın her tarafından mazlumların kanı ve teri karşılığında oluk gibi para pompaladığı hesaba katılmazdı. Dahası eğitimsizliğin batının “gelişmiş” ülkelerini de tehdit ettiği, milyonlarca yoksul çocuğun doğru düzgün eğitim alamadığı görmezden gelinirdi.

Aslında eğitim neden değil sonuçtu. Tüm toplumun bilimsel ve gelişkin bir eğitim alması için eşitlikçi bir düzen kurulması gerekiyordu.

Patronlar için eğitimin temel işlevi belliydi. Onlar üretim sürecinde çalıştırıp, sömürecekleri emekçilerin gerekli bilgi ve beceriye sahip olmasını isterlerdi. Ama sadece o kadarını. Böylece tek yönlü eğitimin temelleri atıldı. Fazla bilen işçi, patronlar için zararlıydı; dünyayı, ülkesini tanımaya başlayan, yaşamın anlamını öğrenen, evrenin nasıl oluştuğunu kavrayan, evrim sürecinin farkına varan biri hakkını arar, adaletsizliği sorgulardı. Bunun yerine sömürücü sınıf, makine kullanmayı iyi bilen ancak kendisinden, ülkesinden, yaşadığı dünyadan bihaber işçileri, teknisyenleri, mühendisleri tercih ederdi.

Özetle bugünkü sömürü düzeninin ahmaklaştırılmış, aptallaştırılmış bir topluma gereksinimi var.

Geçmişte, bunu gizlemeye çalışıyorlardı. O zamanlar karşılarında cehaleti yenip tüm topluma eğitim olanağı sunan, bilimi ve sanatı halka mal eden Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği vardı. Sosyalizmin üstünlükleri, kapitalistleri mecburen terbiye ediyor, onları dizginliyordu. Şimdiyse cahilliği, kabalığı, ahlaksızlığı, görgüsüzlüğü savunuyorlar. Açık açık. Her yerde. ABD’de Trump diye bir Başkan var. İngiltere’de biri gidiyor diğeri geliyor hiçbir şey değişmiyor; hepsi birbirinden felaket. İtalya, Fransa’da liderler kalitesizlikten dökülüyor. Türkiye’nin hâli ortada.

Birçok kişi yaratıcı zekalarını yeni dolandırıcılık yöntemleri geliştirmek için kullanıyor. Çünkü bugünkü sistem, dolandırıcılığı büyük şirketler, bankalar eliyle yasallaştırmış durumda. İnsanların birbirinden kuşkulandığı, sokağa çıkarken tedirgin olduğu bir dünya!

Kapitalizm dünyanın her yerinde orta çağ karanlığını yaşıyor. Çünkü geline noktada bugünkü düzen ancak ve ancak zifiri karanlıkta ömrünü sürdürebilir.

Kadınlar öldürülüyor. Her gün, her saat. O cinayetleri işleyen erkeğin zihni ile işyerinde çalışanlara mobbing uygulayan müdürün zihni aynı yerden besleniyor; hiç farkı yok. Göz göre göre yalan söyleyen siyasetçi ile trafikte ambulansa yol vermeyen sürücü birbiriyle kankadır. Göçmenleri linç etmeye kalkanla sokaktaki köpeğe tekme sallayan, orman yakmayı siyasi mücadele aracı sananla içip içip sağa sola ateş eden, dönüp dolaşıp aynı yerde birleşiyor.

Geri olana cesaret vermek gericiliktir

İlericiyiz. Çürümüş kapitalizmle mücadele ederken, sömürü düzenini değiştirmek için uğraşırken, insanlığın kurtuluşunu devrimle ararken, ileri olandan yanayız. İnsanlığın hep daha ileri olana, daha gelişkin olana yöneleceğini, geçici duraksama ya da gerilemelerin hep olacağını ama insanlığın ileri gideceğini düşünüyoruz. Geri olana, karanlık olana hak verenler, kötülüğe, yabanlığa bahane arayanlar gericidir. Bunu ister ‘halkın değerleri’ diyerek yapsınlar, ister adını ‘muhafazakarlık’ koysunlar.

İnfial... Emine Bulut cinayeti infial yarattı. Gazetecilerin haber süslemek için kullandıkları “infial” ifadesi bu kez gerçekten yerini buluyor.

Toplumun her kesiminden ses geldi. Herkes, tepki gösterdi. Katili lanetledi.

İnfial o derece büyüktü ki, herkes suçlayacak birilerini aradı. Daha doğrusu, katilin kendisi ortada olduğu halde, “suçu” ona yükleyip işin içinden çıkmak kimse için mümkün değildi. Herkes sorunun büyük bir hınçla lanetlediği katilden ibaret olmadığının farkındaydı.

VİCDANLARI HAREKETE GEÇİREN SADECE O SAHNE Mİ?

Tepkiyi büyüten bir şey, cinayete milyonlarca insanın şahit olmasıydı elbette. Çekilen video görüntüler sayesinde olay, birkaç satırlık bir haber olarak kalmadı, saniye saniye izlenen, şahit olunan, çaresiz kalan bir cinayete dönüştü.

Kızının yanında öldürülen bir anne... Son sözler... Bunlar herkesin kanını beynine çıkartıyordu. Öte yandan herkesi bu kadar hınçlandıran, asıl öfke yaratan şeyin ne olduğunu hepimiz biliyoruz: Katilin cüreti! Büyük bir rahatlıkla, insan öldürürken kendini haklı görebilen bir canavarlıkla kılıcını sallıyordu, kendisine kimsenin engel olamayacağını biliyordu. Planlayarak, ilan ederek işlediği cinayeti “cinnet” olarak yuturabileceğini, kendisine hak verecek birilerinin mutlaka çıkacağını düşünüyordu.

Sadece hep tehdit altında yaşayan kadınlar değil, herkes için “gücü gücüne yetenin cüreti” kaygı vericiydi.

TEPKİ SADECE KATİLE YÖNELMEDİ

Emine Bulut cinayetinde hem toplumun tepkisini büyüten hem de cinayeti gün-

demde tutan bir diğer unsur da, kadın düşmanlarının hiç gecikmeden devreye girmesi, cinayeti aklamaya, katili ve onu cesaretlendiren tüm değerleri haklı gösteren sözler söylemeye kalkmaları oldu.

Geri olana hak veren, çürük ve akılsızca olana hoşgörü üretmeye kalkan çıkışlar, tepkiyi de büyüttü.

Böyle bir cinayette bile “adamin da onuruyla oynanmış tabii” diyebilenlerin, “kadınlar bu kadar kolay boşanırsa, böyle şeyler yaşanır” diyebilenlerin rahatça ortaya çıkabilmesi sorunun büyüklüğüne işaret ediyor.

Olumlu olan işaretse, bunların yarattıkları tepkidir. Muhafazakarlık bayrağı altında, “toplumumuzun genel kabul görmüş değerleri” olarak yutturulmaya kalkılan bu gerilik karşısında başta kadınlar çok geniş bir toplum kesimi geri basmadı ve bu umut vericidir.

ERKEKLİK GURURU HAREKETE GEÇMİŞ!

Emine Bulut cinayeti konusunda söylenenlerden birisi de, kadınların eşitlik taleplerinin güç kazanması, özellikle iktidarın kadın düşmanı uygulamalarına karşı tepkilerin belirginleşmesi hatta kadına yönelik şiddetin gündemde daha çok yer kaplamasının, şiddet eylemlerini artırdığı!

Bu görüş, özellikle gerici basında büyük bir rahatlıkla ve güvenle dile getirildi.

Gerçekten de, kadın cinayetlerinin 14 kat arttığı, kadına yönelik şiddet suçlarının tavan yaptığı yıllar, aynı zamanda kadınların eşitlik istedikleri, kendi özgürlükleri için kitlesel sokak eylemleri yaptıkları yıllar!

Burada etki ile tepkinin yer değiştirdiğini söyleyebiliriz.

Kadınları hedef alan şiddetin artmasına, kadınların gerici iktidar tarafından baskı altına alınmasına kadınlar tepki veriyor. Yani, “kadınların eşitliği” gündeme geldiği için şiddet artmıyor. Şiddet ve şiddeti yaratan toplumsal zemin güç kazandıkça kadınlar da harekete geçiyor.

Öte yandan, bazı feministlerin işaret ettiği bir noktanın da altı çizilmeli: Doğrudur, kadınlar harekete geçtikçe, eşitlik istedikçe, erkek egemen değerleri sorgulayan, değişmeye zorlayan çıkışlar yaptıkça, gerici ve bozuk toplumsal yığında şiddet artıyor.

Zorba erkek, eskiden kaba dayakla esir aldığı kadının uyanışı karşısında, bu sefer bıçağa sarılıyor. Yapılacak şey, eşitlik isteyen, haklarını isteyen kadınların geri basması değil.

Gericiliğe dersini verip, boyun eğdirmek gerekiyor. Yapılacak şey bu.

O DİZİLERİ KİM İZLİYOR?

Gericici iktidar, cinayetin yarattığı tepkiyi saptırmak için hemen “televizyon canavarı”na sarıldı. Trafik sorununun nedeni nasıl ulaşım politikaları değil de trafik canavarıysa, şiddeti pompalayan da geri değerler değil, televizyon dizileriydi.

Hatta uyanık bir gerici yazar, her bölümünde bir kadının bir erkeğin tokadını yediği, erkeklerin silah kuşanıp kabadayılık yaptığı, kadınlarınsa boyun büküğü dizilerin metinlerini “gezicilerin” yazdığını söyledi. Üstelik itiraz etmek kolay değil: Bu ülkede “yazma” işi de yine en çok sol ya da özgürlükçü görüşlere sahip olanlarca yapılıyor. Dizilerin de yazar olarak çalıştırdıkları gezicilerdir diyen bir gerici boş atıp dolu tutabilir. Öte yandan şu sorunun yanıtı yok: İyi de alıcısı kim bu şiddetin? Kabadayılığın, maçoluğun, geri ve ucuz bir şiddet düşkünlüğünün seyircisi kim? Sakın o “evinde tutmakta çok da zorlanmadığınızı” yüzde elli olmasın? Hem şiddet dizilerini geziciler yazıyor diyorsunuz da bin yıl önce birbirini kılıçla doğrayıp, “fethi” çıkan atlılar niye bu “şiddet” denilen şeyden sayılmıyor. Dizilerdeki şiddeti “geziciler” yazıyor derken hiç mi utanmıyorsunuz? Sadece yazarlarını değil oyuncularını da sizin istediğinizi yapmaz, sizin talep ettiğinizi yazmazsa kapının önüne koymakla tehdit eden, başka türlü yazdıklarında kapısına polis-le dayanan siz değil misiniz?

Şiddet yazarlığını mazur görmek söz konusu bile olamaz ama şiddet yazarları besleyen de sonuçta siz değil misiniz?

SAMANALTI / Sait Munzur

BOŞANMAK KOLAY MI!

Emine Bulut 4 yıl önce boşandığı eşi tarafından öldürüldü. Katile kalırsa bu bir namus cinayeti idi: Eski eşinin çocuğuyla birlikte sevgiliyle buluşmasına katlanamıyordu!

Bunda en ufak bir haklılık bulanı 1000 yıl önceye geri yollamak gerekir. Emine Bulut yıllarca bu katille birlikte yaşadı. Ondan bir çocuğu oldu. Evliliği boyunca şiddet gördü.

Kendisinden boşanan kadını öldürme hakkını kendisinde görmüş yüzlerce, binlerce katil var.

Ölüm korkusuyla, sürekli şiddet gördüğü, ezildiği bir evliliği sürdürmek zorunda kalan kaç kadın var, peki? Yüzbinlerce değil, milyonlarca olması ihtimali yok diyebiliyor musunuz?

Taşeron İnter Tekstil'in işçisi ana firma Üniteks'le anlaşmaya vardı

TR İnter Tekstil işçileri, firmanın taşeronu olduğu Üniteks ile gaspedilen hakları için masaya oturdu. Üniteks yetkilileriyle işçi temsilcileri anlaşırken ödeme sözü de alındı. Üniteks, işçilere Haziran başından bu yana ödenmeyen maaşları ile fazla mesai ücretlerini ödemeyi kabul etti. Gazetemiz yayına hazırlandığı sıralarda varılan anlaşmayla Üniteks'in üstlendiği ödemeler konusunda görüştüğümüz PE yetkilileri işçilerin hakları için takipçi olmayı sürdüreceklerini bildirdi.

Maaşlarını almayan TR İnter Tekstil işçileri gaspedilen hakları için fabrika önünde nöbet tutarak sürdürdükleri mücadelelerinde zaferin eşğine geldi. TR İnter Tekstil'in taşeronluğunu yaptığı Üniteks yetkilileri ile işçi temsilcilerinin yaptığı görüşmeler bugün bir anlaşmayla sonuçlandı. İşçilerin Haziran başından bu yana ödenmeyen maaşları ile fazla mesai ücretlerinin ödenmesi talebi bu anlaşmayla Üniteks tarafından kabul

edildi.

PATRONLARIN ENSESİNDEYİZ TAKİPTE

Taşeron TR İnter Tekstil'in gaspettiği haklarının işçilere ödenmesi konusunda anlaşma yapıldı ancak ödemeler yarın gerçekleşecek. Patronların Ensesindeyiz Ağı yetkilileri, işçilerin mücadelesinin şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da yanında olacaklarını belirirken, Üniteks patronunun anlaşmayla yüklendiği ödemeleri de takip edeceklerini söyledi.

TAŞERONU ÖNE SÜRÜP SIYRILMAK YOK

Gaspedilen hakları için direnişte olan işçiler TR İnter Tekstil patronu için çalışıyordu.

TR İnter Tekstil, ağırlıklı Üniteks firması için üretim yapıyor, Üniteks ise, Zara, H&M, Inditex ve C&A gibi konfeksiyonun "dünya devleri" arasında yer alan firmaların tedarikçisi durumunda. Bu fason/taşeron zinciri içinde işçiler böylece sonuç olarak Üniteks için üretim yapıyordu. Üniteks, 2017 yılında 150 milyon dolarlık ihracat gerçekleştirmiş bir firma.

Fabrikadaki direniş sırasında, işçiler küçük patronla birlikte büyük patronun da adını dillendirdi. Yaptıkları açıklamalar, yapılan haberler "İzmir'de TR İnter Tekstil adında bir firma işçilerin alacaklarını ödemiyor"dan ibaret kalmadı. Üniteks için üreten bir taşeron fabrikada çalışmışlardı. Büyük markalara uzanan sömürü zincirinin önemli bir halkası Üniteks'ti.

Üniteks önce izlemekle yetindiği direnişe daha sonra bir açıklama ile tepki verdi ve direnişteki işçilerle hiçbir ilişkisi olmadığını bildirdi. Söylediklerine göre, onların işi TR İnter Tekstil'leydi, İnter işçilerin parasını vermediğinde onların yapacağı bir şey yoktu.

PE Ağı Üniteks'in açıklamasına verdiği yanıtta firmanın ve taşeronu TR İnter Tekstil'in üretim yaptığı Zara ve Bershka'nın, sosyal sorumluluk konusunda iddialı olan Inditex bünyesindeki markalar olduğunu belirterek, Inditex'in yayımladığı davranış kurallarının 10. maddesinin üreticiler ve tedarikçilerin, Inditex'in yazılı onayı olmadan üretimi üçüncü taraflara veremeyeceğini ve işi fasona verenlerin, bu davranış kurallarının üçüncü taraflar ve onların işçilerine uygulanmasından sorumlu olduğunu hükme bağladığını ifade etti.

Patronların Ensesindeyiz ağı temsilcileri taşeron çalışma konusunda şu görüşü dile getiriyor:

Taşeron ile mücadele denildiğinde aklına sadece belediyeler ve devlet işletmeleri gelenlere kulak asmayın. Taşeron sömürüsü tam bu örnekteki gibi işliyor. Namlı tekeller, büyük ve prestijli şirketler, sömürünün bütün kirini zincirin bir sonraki halkasına atıyor. Ağır sömürü koşullarında zaman zaman açık hak gasplarıyla çalıştırdığı işçilerinin emeğini, büyük firmaya satan taşeron aslında kendisi kazanırken, ağababasına kazandırıyor.

Bir şekilde bir kaza olduğunda, küçük patron yükünü tuttukten sonra iflas etmeye, konkordato ilan etmeye karar verdiğinde, sömürü zinciri kopuveriyor. Büyük patronlar, işçiler için çok üzgün olduklarını, kendilerinin her zaman işçinin hakkını verdiklerini, zaten işçileri zor duruma düşüren fabrikaya da ödemelerini hep düzenli olarak yaptıklarını açıklıyorlar.

TR İnter Tekstil işçileri, bu tür sözler karşısında boyun bükmeyi kabul etmedi. Bu sayede Üniteks'i masaya oturttu ve haklarını vermeye zorladı. Üniteks, adını, marka prestijini korumak için küçük patronu harcamakla yetinemeyeceğini gördü. Şimdi anlaşmayla üstlendikleri ödemeleri yapacaklar. Ancak ondan sonra "biz işçi haklarına saygılı, güçlü, dünya çapında ünü olan bir şirketiz" diyerek dolaşmaya devam edebilirler.

Patronların Ensesindeyiz. Sadece taşeron olanların değil. Hepsinin. İşçiler haklarını almak için bu cümleyi benimsiyor.

Patronlar değil eğitimciler karar verecek

ÖZEL OKUL ÖĞRETMENLERİ BULUŞUYOR

Patronların Ensesindeyiz Özel Okul Öğretmenleri Dayanışma Ağı, bir davet yayımlayarak, özel okul öğretmenlerini düzenlenecek çalıştaylarda biraraya gelmeye çağırdı. Yayımlanan çağrıda Ankara ve İstanbul'da yapılacak çalıştayları ilan ediyordu. Kısa sürede çalıştay takvimine başka iller de eklendi.

Türkiye'de eğitim sisteminde süregelen gerici ve piyasacı yapısal dönüşümler, kamusal eğitimin çöküşünü beraberinde getirdi. Kamusal bir hak olan eğitim-öğretim hakkının neredeyse her aşaması özelleştirildi. Artık eğitim hak olmaktan çıkarıldı, piyasada alınıp satılabilir bir metaya dönüştürüldü.

Yaşanan bir yandan imam hatipleşme, diğer yandan özel okul dayatmasıdır. Bu dönüşümün biz öğretmenlere faturası ise tahminlerin ötesine geçmiş durumda. Eğitimin özelleştirilmesi ile kamuda olan birçok hakkımız elimizden alındı. Çalışma koşullarımız ağırlaştı. Ne iş, ne de gelecek güvencemiz var. Mesleki saygılığımız ortadan kaldırıldı. Düşük

ücret, yıllık sözleşme, düzensiz gelir, ödenmeyen maaşlar, tazminatsız çalışma, mobbing, angarya iş gibi devasa problemlerle çalışma yaşamımızı sürdürüyor.

Ama en büyük sorunumuz örgütsüzlük. Örgütsüzlüğümüz Biz, özel okul öğretmenleri olarak bu sürece dur diyebilecek yegâne unsurun yine kendimiz olduğunu biliyoruz. Eğitim ve öğretimin sıkıştırıldığı yeri, içine itildiğimiz olumsuz koşulları birlikte tartışmak istiyoruz. Ve elbette sadece tartışmak için değil, değiştirmek için de yola çıkıyoruz.

Bir süredir Patronların Ensesindeyiz Haberleşme Dayanışma ve Mücadele Ağı içinde farklı özel okullarda çalışan

öğretmenler olarak bir araya geldik. Şimdi bir adım daha atıyor "Özel Okul Öğretmenleri Çalıştay" topluyoruz. Bu çalıştay ile özel okul öğretmenlerinin sorunları ve çözümlerinde ortaklaşmasını, öğretmenler arasındaki ilişki ve ortak çalışma kültürlerinin geliştirilmesini, eğitim alanı içerisinde palazlanmaya devam eden patron tahakkümüne karşı öğretmenlerin örgütlü hale gelmesini hedefliyoruz.

Birlikte tartışacağımız, üreteceğimiz çalıştayımıza meslektaşlarımızı davet ediyoruz. (Yer ve saat bilgisi ayrıca duyurulacaktır)

"PE Özel Okul Öğretmenleri Dayanışma Ağı"

ÖZEL OKUL
ÖĞRETMEN
ÇALIŞTAYLARINA
DAVET

PATRONLARIN ENSESİNDEYİZ AĞI ÖZEL OKUL ÖĞRETMEN ÇALIŞTAYLARI ÇAĞRISI BÜYÜYOR

Özel okul öğretmenlerinin yaptıkları Çalıştay çağrısı İstanbul ve Ankara çalıştaylarına Çanakkale, İzmir, Adana, Antalya ve Mersin'in eklenmesiyle büyüdü.

Çalıştaylar öğretmenlerin sorunlarını konuşmak ve çözümlerinde ortaklaşmak, öğretmenler arasındaki ilişki ve ortak çalışma kültürlerinin geliştirmek, eğitim alanında patronların keyfi uygulamalarına karşı öğretmenlerin örgütlü hale gelmesini sağlamak amacıyla taşıyor. Özel okul öğretmenlerinin Eylül ayı içerisinde çalıştay yapacakları il ve tarihler ile çalıştay duyurusu aşağıda yer alıyor:

Eylül ayı içinde yapılacak Özel Okul Öğretmen Çalıştayları

14 Eylül; Çanakkale
21 Eylül; İzmir
22 Eylül; Ankara

28 Eylül; İstanbul
29 Eylül; Adana
29 Eylül; Antalya
29 Eylül; Mersin

ödemesi yapmıştır. Bazı öğretmenlere ödeme yapıp bazı öğretmenlere ödeme yapılmaması yasalarımıza göre eşitlik ilkesine aykırı davranışmaktır. Buradan ilan ediyoruz ki, eşitlik ilkesine aykırı davranış dava konusu olabilecektir.

Okul yönetimine yazılı başvurular ile talep ve düşüncelerini ileten veliler, öğretmen maaşlarının ödenmesini ve bu sorunun ortadan kalkmasını ve önümüzdeki dönemde sorun yaşanmaması için önlem alınmasını istediklerini bildirdiler. Okul yönetimi, velilere de öğretmenlerin maaşlarını ödediğini söyleyerek yalan söylemektedir.

Ayrıca okulun eğitim ve öğretime hazır olmadığı, akıllı tahta ve okul sıraları gibi materyallerin eksik olduğu duyular arasındadır.

Beş aydır ödeme alamıyoruz. Ödeme yapılmasını bekliyoruz. Açıklamalarımıza polemik ile yanıt verilmemesini ve vaatler yerine bize ödeme yapılmasını istiyoruz.

PE Özgür Boza Okulları Öğretmen Komitesi

BOYUN
EGME

HAYDİ UNUTMAYALIM, BİZ GÜCÜ

Türkiye Komünist Partisi, maddi kaynaklarını üyelerinin ve dostlarının, dışından tımağından artırdıklarıyla partiye aidat ve bağış verenlerin katkılarıyla oluşturunur.
Türkiye Komünist Partisi'ne bağışlarınızla katkı koyabilirsiniz. Hesap numaralarımız şöyle:

T. HALK BANKASI
Kadıköy/İstanbul Şubesi
Şube kodu : 0140
Hesap no: 16000060
Türkiye Komünist Partisi IBAN: TR960001200914000016000060

NERDEN ALIRIZ? DAYANIŞMA

YAPI KREDİ BANKASI
Ümraniye Çarşı Şubesi
ŞUBE KODU : 1171
HESAP NO: 87854153
Türkiye Komünist Partisi IBAN: TR490006701000000087854153

AKBANK
Bahariye Şubesi
Şube kodu : 0141
Hesap No : 0128702
Türkiye Komünist Partisi IBAN: TR320004600141888000128702

KÂR HIRSINIZ BATSIN

Motokuryeler için hayatı zorlaştıran, riskleri artıran pek çok şey var. Hepsi tek cümleyle özetlenebilir: Kâr hırsıyla zalimleşen patronlar! Dayanıklı kasklara, diz ve dirsek koruyuculara, yağmurluğa ihtiyaçları var. Karın tokluğuna on-ları çalıştıran patronlarsa, ucuz, dayanıksız ve kaza halinde sürücüyü koruyan değil ölüme terk eden malzemeler veriyor çalışanlarına.

Sınıf kardeşlerimizi aç gözlü patronlara yedirmeyeceğiz

Dürümcü Musa Usta'nın siparişlerini sağanak yağmur altında götürmesi için ehliyetsiz bindirildiği motorda can veren 16 yaşındaki Burak Demir, motor üstündeki işçi kardeşlerimizin yaşadığı sömürü ve zulmün simgesi oldu. Onun ölümü 'bu kadar da olmaz' dedirten bir şekilde oldu ama yaşadıkları her yerde, her saat yaşanan, hiç de istisna olmayan şeylerdi.

İstanbul'da sağanak yağmurun su baskınları-na neden olduğu gün komi olarak işe girdiği dürümcüde motosikletle sipariş teslimatına yollanan ve geçirdiği kaza sonucunda 16 yaşında yaşamını yitiren Burak Demir için kendileri de motokurye olarak çalışan arkadaşları toplanarak bir açıklama yaptı.

Arnavutköy Cumhuriyet Meydanı'nda toplanan kalabalıkta motokurye olarak çalışan gençlerin yanında, Burak'ın ailesinden ve yaşadığı mahalle çevresinden pek çok insan yer alıyordu.

DÜŞÜK ÜCRETLERLE ÇALIŞMAYA MECBUR BIRAKILIYORLAR

Toplanan motokuryeler Burak'ın ölümünün yarattığı acıyı dile getirirken, Musa Usta işletmesinin patronunu, tüm patronların temsilcisi olarak hedefe koydular.

Burak'ın ölümü ilk değildi. Sigortasız şekilde uzun saatler boyunca düşük ücretlerle çalıştırılan,

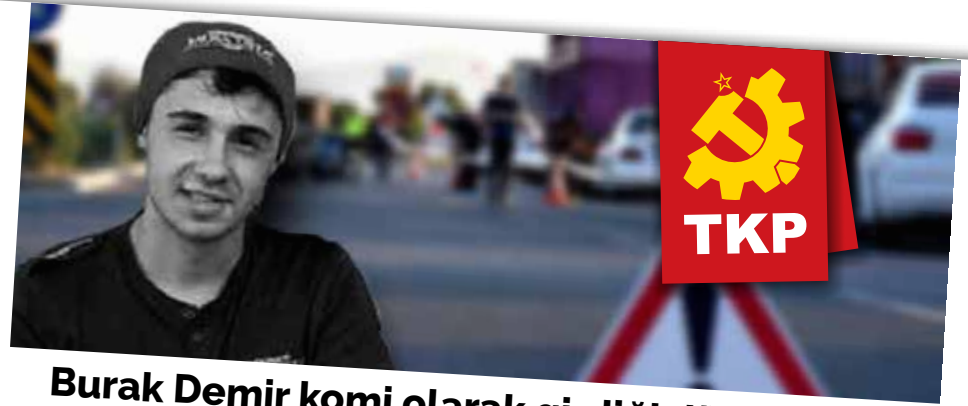
yaptıkları işin barındırdığı tehlikelere hiç uygun düşmeyen ekipmanlarıyla çalışmaya zorlanan motokuryeler, sömürülüyor ve ölüyor!

Açıklamada iş yerlerindeki denetimlerin artırılması, 18 yaş altındaki çocukların çalıştırılmaması, sigortasız, ehliyetsiz çalışmanın önüne geçilmesi gibi talepler dile getirilirken, insani ve güvenlikli çalışma koşulları için patronlara karşı örgütlenme çağrısı da yapıldı. "Güvenli çalışma, sigortalı iş istiyoruz", "patronun kâr hırsına, müşteri baskısına, insanlık dışı çalışma koşullarına boyun eğmeyeceğiz", "Burak'ı kaza değil, patronların kâr hırsı öldürdü", "kaza değil cinayet" yazılı dövizler taşınan eylem, "işçilerin birliği patronları yenecek", "kaza değil cinayet", "işçilerin katili patron düzeni" sloganları ile sonlandırıldı.

'HUKUKİ SÜREÇ ÇOK YAVAŞ İLERLİYOR'

Patronların canına sebep olduğu Burak Demir'in babası Murat Demir, eylemin sosyal medya üzerinden motokurye çalışanlar tarafından örgütlendiğini belirtirken, burada sadece bir anma için değil ağır çalışma koşulları altında çalışan motokuryelerin sorunlara dikkat çekmek için de bir araya geldiklerini ve oğlu Burak'ın başına gelenin başka kimse tarafından yaşanmamasını istediklerini ifade etti.

Yaşanan iş cinayetinin hukuki olarak takip ettiklerini ve adalet yerini bulana kadar sürecin takipçisi olacaklarını söyleyen baba Demir, hukuki sürecin çok yavaş ilerlediğini ve avukatlar dahil bilgi almakta çok zorlandıklarına dikkat çekti.

Burak Demir komi olarak girdiği dürümcüde MOTOSİKLETLİ KURYE olarak çalıştırılıyordu.

Henüz 16 yaşındaydı.

Ehliyeti yoktu.

Sigortası yoktu.

Sağanak yağmurda gelen sipariş için motor sürmeye mecbur bırakıldı.

İki dikkatsiz şoför ölümüne sebep oldu.

Aslında Burak'ın katili, onu sigortasız çalıştıran, sağanak yağmurda ehliyetsiz olduğu

halde motorun üstüne zorla çıkartan patronuydu.

Kaza adını verdikleri iş cinayetiyle aramızdan ayrıldı.

MOTO KURYE EMEKÇİSİ KARDEŞ...

Hepimiz aynı riskle çalışmıyor muyuz?

Her gün birimizden bir kaza haberi alıyoruz.

Bu kazaları yaralanmayla atlatırları şanslı sayıyoruz.

İster yiyecek ister kargo, taşıdıklarımızı en hızlı şekilde yerine ulaştırmamızı bekliyorlar.

İstenebilen sürede bunu yapamazsak patron cezayı bize kesiyor.

Kuralları patron koyuyor, çalışma koşullarımızı onların açgözlülüğü belirliyor.

Çoğumuz sigortasız. Neredeyse hepimiz güvencesiziz.

12 saat, 14 saat süren mesailerde gözümüzden akan uykuyla servise yollarken hiç

insanları yok!

Patronun üç kuruş daha fazla para verip daha iyi bir kask almaması belki basitçe

atlatacağımız kazalarda can vermemize neden oluyor. Birer birer değil, onar onar

Ama karşı koyacak halimiz de yok.

Çünkü yalnızız. Bir araya gelemiyoruz. Örgütsüzüz.

Moto kurye emekçisi kardeş;

Yaşamak için çalışmaya ihtiyacımız var. Çalışmazsak aç kalırız.

Ama çalışırken hayatta kalabilmek için de dayanışmaya, yan yana

gelmeye ihtiyacımız var.

Motorun üstündeki yalnızlığımıza artık son verelim.

Bir araya gelelim, hakkımızı savunalım, bizi öldürmelerine izin

vermeyelim!

PATRONLARINENSESİNDEYİZ

iletisim@patronlarinensesindeyiz.org

www.patronlarinensesindeyiz.org

+90 (541) 940 05 14

patronlarinensesindeyiz

pensesindeyiz

TKP Genel Merkez | Ağustos 2019 | Adres: Mıracıyol Mah. Karatlı Sok. No:306 Çankaya-Ankara | Tel: 0312 417 29 68 | Fotoğraf: Çoğartmaz

'ÜZERİMİZDEKİ ZAMAN BASKISI KAZALARA NEDEN OLUYOR'

4 yıldır motokurye olarak çalışan bir emekçi Arnavutköy'de motokuryelerin çalışma koşullarının çok zor olduğunu, üzerlerindeki zaman baskısının kazalara davetiye çıkardığını söylüyor. Burak'ın ölümünden tamamen patronunun sorumlu olduğunu anlatan motokurye, "15 dakikada 5 paket dağıtmamızı ve paketleri sıcak dağıtmamızı bekliyorlar. Gecikince patronlardan ve müşterilerden baskı yiyoruz. Bu yüzden çok sık kaza atlatıyoruz. Teslimat sürelerimizin daha uzun olması gerekiyor, böyle olursa daha az kaza yaşarız" diyor.

YAŞAMAK İÇİN ELELE VERMELİYİZ

Motokuryelerin, Arnavutköy Cumhuriyet Meydanı'nda yaptıkları açıklamada söyledikleri şöyleydi:

Biz her gün yollarda gördüğünüz, bir sipariş verildiğinde siparişleri kısa sürede yetiştirmek için patron ve müşteri baskısı altında çalışan motokuryeleriz.

Biz kısa bir süre önce Burak kardeşimizi kaybettik. Burak bizim yaşadıklarımızı keşke burada olsaydı da o size anlatsaydı. Ama bugün aramızda yok. Burak'ı çok feci bir kazada kaybettik. Yaşayacak günleri vardı. Çok üzgünüz. Kızgınız. Öfkeliyiz.

Burak Demir 16 yaşındaydı. Dürümcüde komi olarak çalışırken, motosikletli kurye olarak çalışmaya başladı.

Bakın size bu açıklama ile sadece Burak'ın değil, motokurye olarak çalışan, yaşamını sürdürmeye çalışan

biz motokuryelerin sorunlarından söz etmek istiyoruz. Sesimizin sorumlulara ulaşmasını istiyoruz.

Sigortasız işçi çalıştırılan iş yerleri çok fazla, bizler sigortasız çalışmaya mecbur bırakılıyor.

Düşük ücretlere, ehliyetsiz çalıştırılıyor. Biz motorcuların çalışma koşulları insani olmaktan çok uzak. Burak kardeşimizde olduğu gibi kötü çalışma koşullarının maliyeti hayatımızı kaybetmek oluyor.

Çalışma sürelerimiz çok uzun.

Uzun sürelerle çalıştırılıyor, düşük ücretlere çalışıyoruz. Ücretimiz az diye itiraz ettiğimizde ise "sistem böyle kabul etmiyorsa çalışma" diyorlar.

Bir çoğumuz da buna mecbur kalıyor, bize dayatılan çalışma koşullarını kabul edip çalışıyoruz.

Sevgili arkadaşlarım, Her mesleğin farklı özellikleri var. Bizim gibi

çok tehlikeli işlerde çalışanlar için değişik önlemlerin alınması gerekiyor. İş yerleri çalışanlara yeterli ekipmanı vermeli. Motokuryecilerin olmazsa olmazı kask. Bize darbelere karşı dayanıklı kasklar verilmeli. Yağmurluk koruyucular verilmeli. Bunları elbette bizi çalıştıran patronlar vermeli. Kask, yağmurluk vb. olmadan siparişi gidiyoruz pek çoğumuz. Kask verilse bile ucuz olanları, darbeye dayanıksız olanları veriyorlar bize.

Tüm işletmelerde denetimlerin artırılması lazım, 18 yaş altında sigortasız kimse çalıştırılmamalı.

SGK buraları denetlemeli. Ehliyetsiz kurye çalışması engellenmeli.

Bakın biz son derece güvencesiz koşullarda çalışırken bizden daha ucuza çalışan göçmen işçileri, Suriyeli kuryeleri piyasada çalıştırmaya baş-

ladılar.

Motokurye çalıştıran iş yerlerinde yapılan işlerin her aşaması denetlenmeli. Denetleme olmadığında zaten patronlar istedikleri gibi işçileri çalıştırıyor, hiçbir hakkımızı alamıyoruz.

Kuryelik çocuk oyuncağı değil. Bizim haklarımızı savunacak yine bizden başka kimse yok. Patron bizi sömürüyor, müşteriler üzerimizde büyük baskı kuruyor, trafikte can güvenliğimiz yok, yaşamımızı sürdürmek bizim için başlı başına zor bir iş. Ama çok açık bir gerçek var. Bütün olumsuzluklara karşı çıkabiliriz. Hakkımızı arayabiliriz. Tek kişi yaptığımızda bize kapıyı gösteriyorlar. Oysa yan yana gelsek, bir arada hakkımızı arasak hem haklarımızı alır hem insanca muamele görür hem de işimizi kaybetmeyiz. Çalışma şartlarımızı düzel-

tebiliriz. İnsanca çalışacak koşulları yakalayabiliriz. Burak kardeşimiz gibi gencecik yaşında patronların kazancı için yaşamını kaybeden kuryelerin olmaması için örgütlenmeliyiz.

Kuryecilik ciddiyet isteyen bir iş. Yaşamımıza sahip çıkmak için bugün boş verirken, yarın bugünden daha kötü olacak.

Burak kardeşimizin ve bu mesleği yaparken iş kazalarında kaybettiğimiz diğer kardeşlerimizin anısını mücadele ederek yaşatabiliriz. Bu patronlarla, bizi kötü çalışma koşullarına mahkûm eden anlayışlara karşı mücadele etmeliyiz. Denetleme yapılacağına biz talep etmeliyiz. Bir haksızlığa uğrayan kardeşimiz varsa biz hep birlikte haksızlığın düzeltilmesi için çaba göstermeliyiz. Patronlar kazansın diye hayatımızı kaybetmemek için el ele vermeliyiz.